

# מסכת יבמות

## פרק יד

**א.** חירש שנשא פקחת, ופקח שנשא חרשת, אם רצה יוציא, ואם רצה יקיים. כשם שהוא כוגם ברמיה, כד הוא מוציא ברמיה. פקח שנשא פקחת, ונתחרשה, אם רצה יוציא, ואם רצה יקיים. נשפטית, לא יוציא. נתחרש הוא או נשפטה, איןנו מוציא עולמית. אמר רבי יוחנן בן נורי, מפני מה האשה שנתחרשה יוצאה, והאיש שנתחרש אינו מוציא. אמרו לו, איןנו דומה לאיש המגרש לאשה מתקגרשת, שהאשה יוצאה לרצונה ולא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו:

**ב.** העיד רבי יוחנן בן גדרה על החרשת שהשיאה אביה, שהיא יוצאה ביגט. אמרו לו, אף זו כיוצאה בה:

**ג.** שני אחים חרשים, נשואים לשתי אחיות חרשות, או לשתי אחיות פקחות, או לשתי אחיות, אחת חרשת ואחת פקחת, או שני אחיות חרשות נשואות לשני אחים פקחים, או לשני אחים חרשיין

או לשני אחין, אחד חרש ואחד פקח, הרי אלו פטורות מן החקיקה  
ומן היבום. ואם היה נכריות, יכנסו, ואם רצו להוציאו, יוציאו:

ד. שני אחים, אחד חרש ואחד פקח, נשואים לשתי אחיות פקחות, מות חרש בעל הפקחת, מה יעשה פקח בעל הפקחת, יצא משום אהות אשה. מות פקח בעל הפקחת, מה יעשה חרש בעל פקחת, מוציא אשתו בגט, ואשת אחיו אסורה לעולם.

ה. שני אחים פקחים נשואים לשתי אחיות, אחת חרשת ואחת פקחת, מות פקח בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת, יצא משום אהות אשה. מות פקח בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל חרשת, מוציא את אשתו בגט, ואת אשת אחיו בחליך.

ו. שני אחים, אחד חרש ואחד פקח, נשואים לשתי אחיות, אחת חרשת ואחת פקחת, מות חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת, יצא משום אהות אשה. מות פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת, מוציא אשתו בגט, ואשת אחיו אסורה לעולם.

ז. שני אחים, אחד חרש ואחד פקח, נשואים לשתי נכריות פקחות, מות חרש בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל פקחת, או חולין או מיבם. מות פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל פקחת, כונס, ואינו מוציא לעולם.

**ה.** שני אחים פקחים נשואים לשתי נכריות, אחת פקחת ואחת חרשת, מות פקח בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת, כונס. ואם רצה להוציאו, יוצא. מות פקח בעל הפקחת, מה יעשה פקח בעל חרשת, או חולץ או מיבם.

**ט.** שני אחים, אחד חרש ואחד פקח, נשואים לשתי נכריות, אחת חרשת ואחת פקחת, מות חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת, כונס. ואם רצה להוציאו, יוצא. מות פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת, כונס, ואינו מוציא לעוזלם: